

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 165/94

af 24. januar 1994

om Fællesskabets medfinansiering af kontrol ved telemåling og om ændring af forordning (EØF) nr. 3508/92 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om omrettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (⁽¹⁾),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (⁽²⁾), og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af artikel 8, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3508/92 (⁽³⁾) kan medlemsstaterne anvende telemåling for at fastslå markernes areal, identificere deres anvendelse og kontrollere deres tilstand;

da telemåling er en ny metode med mange aspekter, er det fortsat forbundet med betydelige udgifter at anvende den; en del af udgifterne bør dækkes af EF-midler, således at alle de medlemsstater, der ønsker at modernisere deres kontrolmetoder hurtigere, kan gøre dette; medfinansieringen bør dog gøres tidsbegrænset;

medfinansieringen bør kun gælde den teknik, der anvendes, og den må ikke indebære, at der over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget afholdes rent administrative udgifter, som påhviler de nationale budgetter ifølge artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (⁽⁴⁾);

Kommissionen bør høres om de tekniske og finansielle aspekter ved de projekter, medlemsstaterne udarbejder, og om kontraktindgåelse, så der kan sikres tilstrækkeligt ensartethed medlemsstaterne imellem;

da der kun er begrænsede midler til rådighed, er det nødvendigt, at de fordeles ligeligt mellem medlemsstaterne ved hjælp af en maksimumssats for medfinansiering og en fordelingsnøgle;

erfaringen har vist, at der kan åbnes muligheder, som den enkelte medlemsstat ikke har, hvis købet af satellitbilleder

forhandles centralt, og hvis der etableres en fælles forvaltning af billedarkiverne;

telemåling er en metode, der er under konstant udvikling, og medlemsstaternes behov, hvad angår kontrol af markerne, er i øvrigt endnu ikke klarlagt, udtrykt eller opfyldt; derfor bør der åbnes mulighed for, at der kan finansieres punktforsøg med sigte på kontrolkravene;

for at midlerne kan blive forvaltet korrekt, er det nødvendigt, at der anvendes valutapariteter, som er faste hele kalenderåret;

der må ikke herske nogen tvivl om, hvad der i artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92 forstås ved udgifter, der er afholdt til det integrerede systems etablering, set i forhold til udgifterne til den årlige kontrol ved telemåling fra satellit eller fly —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet deltager på grundlag af en årlig ansøgning, der indgives til Kommissionen, i finansieringen af de udgifter, medlemsstaterne har afholdt til telemåling fra satellit eller fly, når der gennemføres kontrol af markerne på landbrugsbedrifterne, jf. artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

Med forbehold af artikel 1, stk. 4, i nævnte forordning forstås ved »tekniske udgifter« i nærværende forordnings forstand udgifter, der er afholdt til:

- erhvervelse af satellitbilleder eller luftfotos
- analyse af disse
- dokumentbehandling eller anvendelse af teknikker, hvorved det er muligt at stedfæste de marker, der er anført i støtteansøgningerne, så plantedækket kan fastslås og de anmeldte arealer måles.

2. Medfinansiering i henhold til denne artikel kan kun ydes årligt i fem på hinanden følgende kalenderår fra tidspunktet for denne forordnings anvendelse. Den ydes inden for de bevillinger, der er afsat hertil på Fællesskabets budget, og kan ikke overstige 50 % af medlemsstatens faktiske udgifter for regnskabsåret.

Bevillingerne fordeles mellem medlemsstaterne efter fordelingsnøglen i bilaget, eventuelt med fradrag af de udgifter til indkøb og arbejder, der er nævnt i artikel 2 i

(¹) EFT nr. C 282 af 20. 10. 1993, s. 14.

(²) EFT nr. C 20 af 24. 1. 1994.

(³) EFT nr. L 355 af 5. 12. 1992, s. 1.

(⁴) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1).

denne forordning. Bevillinger, der ikke er ansøgt om, kan genanvendes efter artikel 2, eller de kan omfordes til de medlemsstater, der opfylder betingelserne i denne forordning, uden at der tages hensyn til fordelingsnøglen.

Uanset første afsnit og kun for 1994 kan Kommissionen efter behørigt begrundet anmodning fra en medlemsstat give tilladelse til en medfinansieringssats, der overstiger 50 %, inden for den budgetbevilling der er tildelt denne stat ifølge bestemmelserne i andet afsnit.

3. Det er en forudsætning for finansiering:

- at medlemsstaten fremlægger en hensigtserklæring inden en dato, som Kommissionen fastsætter, og som ligger før den 1. januar i det pågældende regnskabsår
- at specifikationer for de arbejder, der ansøges om medfinansiering for, fremlægges inden den 15. januar; Kommissionen kan anmode om, at der foretages ændringer heri
- at Kommissionen inden den 31. marts høres om kontrakttildelingen og om det planlagte budget; uanset hvordan medlemsstaten indgår kontrakten, skal Kommissionens tilsagn om medfinansiering fornyes hvert år.

I de tre tilfælde er det ensbetydende med afslag på medfinansiering, hvis Kommissionen afgiver negativ udtalelse, eller hvis der ikke sker høring inden for de foreskrevne frister. Kommissionen kan selv foreslå arbejds-specifikationer for de medlemsstater, der ønsker det. I dette tilfælde betragtes det som et tilsagn.

4. Det er en betingelse for Fællesskabets betaling, at der fremlægges bilag. Disse skal mindst omfatte de vigtigste dele af aftalen mellem medlemsstaten og leverandøren/leverandørerne af tjenesteydelserne samt bevis for den tilsvarende betaling. Disse beviser for betaling giver kun ret til refusion, hvis de er tilgået Kommissionen senest den 15. juni i det år, der følger efter det pågældende regnskabsår.

5. På begrundet anmodning fra en medlemsstat kan Kommissionen yde forskud på en del af beløbene for de årlige betalinger, der er nævnt i foregående stykke.

6. Omregning af beløb i ecu til national valuta sker efter den omregningskurs, der gælder den første arbejdsdag i det pågældende kalenderår, og som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 2

Kommissionen kan erhverve og gratis levere kontrolorganerne eller leverandører af tjenesteydelser, som er bemyndiget af disse organer, satellitbilleder, der er nødvendige for kontrollen, og der aftales en liste over sådanne billeder med medlemsstaten i overensstemmelse med de arbejds-specifikationer, der er nævnt i artikel 1, stk. 3. Kommis-

sionen bevarer ejendomsretten til billederne og modtager dem retur ved arbejdernes afslutning. Den kan også lade iværksætte arbejder med sigte på at forbedre teknikken og arbejdsmetoderne inden for kontrollen af landbrugsarealer ved telemåling.

Artikel 3

Den EF-finansiering, som er fastsat i denne forordning, kan på de i artikel 1 og 2 nævnte områder ikke ydes samtidig med finansiell deltagelse i henhold til andre forordninger navnlig følgende:

- Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger
- Rådets forordning (EØF) nr. 307/91 af 4. februar 1991 om øget kontrol med visse udgifter, der afholdes af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (!).

Artikel 4

Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter proceduren i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 5

I artikel 10, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3508/92 udgår „til erhvervelse af luftfotos eller satellitbilleder og til analyse af disse“.

Artikel 6

Inden den 1. januar 1997 forelægger Kommissionen Rådet en rapport om, hvorledes denne forordning fungerer. Rapporten ledsages om nødvendigt af passende forslag.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 1994.

For udgifter, som medlemsstaterne har forpligtet sig for inden forordningens ikrafttrædelse, anvendes artikel 10 i forordning (EØF) nr. 3508/92 dog fortsat i sin oprindelige udgave.

I 1994 skal de i artikel 1, stk. 3, første og andet led, omhandlede fremlæggelser ske henholdsvis inden for to uger efter og en måned efter denne forordnings ikrafttræden.

(!) EFT nr. L 37 af 9. 2. 1991, s. 5.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. januar 1994.

På Rådets vegne

G. MORAITIS

Formand

BILAG

Fordelingsnøgle jf. artikel 1, stk. 2

	<i>(procent)</i>
Belgien	2,3
Danmark	2,4
Tyskland	10,1
Grækenland	8,7
Spanien	18,1
Frankrig	14,6
Irland	4,5
Italien	20,1
Luxembourg	0,6
Nederlandene	3,0
Portugal	5,7
Det Forenede Kongerige	9,9
